

Bereishit 1: Creation as a Process of Seven

1) בראשית פרק א - פרק ב

(כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: (כח) וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ וּכְבֹּשְׁהָ וּרְדוּ בְּדָגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיַּה הַרְמֵשֶׁת עַל הָאָרֶץ: (כט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נֹתְתִי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֵת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְּרִי עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: (ל) וְלֹכֵל חַיַּת הָאָרֶץ וְלֹכֵל עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלֹכֵל רֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֵת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי כֵן: (לא) וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי: פ

(א) וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: (ב) וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: (ג) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: פ

2) שמות פרק לא

(טז) וַיִּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבִיט לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבִיט לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: (יז) בְּיַמֵּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת הַיּוֹם הַזֶּה לְעֵלְמָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְקוֹק אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וַבַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׂ: ט

3) תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צז עמוד א

אמר רב קטינא: שית אלפי שני הוּוּ עלמא וחד חרוב, שנאמר (ישעיהו ב') ונשגב ה' לבדו ביום ההוא. אביי אמר: תרי חרוב, שנאמר (הושע ו') יחיינו מימים ביים השלישי יקמנו ונחיה לפניו. תניא כותיה דרב קטינא: כשם שהשביעית משמטת שנה אחת לשבע שנים, כך העולם משמט אלף שנים לשבעת אלפים שנה, שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, ואומר (תהלים צ"ב): מזמור שיר ליום השבת - יום שכולו שבת. ואומר: (תהלים צ') כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר. תנא דבי אליהו: ששת אלפים שנה הוּוּ עלמא - שני אלפים תורה, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח.

4) שמות רבה (וילנא) פרשת בא פרשה טו

כו ד'א החדש הזה לכם, הה"ד (תהלים עב) יפרח בימיו צדיק ורוב שלום עד בלי ירח, עד שלא הוציא הקב"ה את ישראל ממצרים ברמז הודיע להם שאין המלכות בא להם עד שלשים דור שנאמר החדש הזה לכם ראש חדשים החדש שלשים יום ומלכות שלכם שלשים דור, הלבנה בראשון של ניסן מתחלת להאיר וכל שהיא הולכת מאירה עד ט"ו ימים ודסקוס שלה מתמלא ומט"ו עד שלשים אור שלה חסר, בל' אינה נראית, כך ישראל ט"ו דור מן אברהם ועד שלמה, אברהם התחיל להאיר שנאמר (ישעיה מא) מי העיר ממזרח צדק יקראוהו לרגלו, בא יצחק אף הוא האיר, שנאמר (תהלים צז) אור זרוע לצדיק, בא יעקב והוסיף אור, שנא' (ישעיה י) והיה אור ישראל לאש, ואח"כ יהודה, פרץ, חצרון, רם, עמינדב, נחשון, שלמון, בועז, עובד, ישי, דוד, כיון שבא שלמה נתמלא דיסקוס של לבנה שנאמר (דברי הימים א' כ"ט) וישב שלמה על כסא ה' למלך וכי יוכל אדם לישב בכסאו של הקב"ה מי שנאמר בו (דניאל ז) כרסיה שביבין די נור, אלא מה הקב"ה שולט מסוף העולם ועד סופו ושולט בכל המלכים שנאמר (תהלים קלח) יודוך ה' כל מלכי ארץ, כן של שלמה מסוף העולם ועד סופו שנאמר (דברי הימים ב' ט) וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה וגו', והמה מביאים איש מנחתו, לכך נאמר וישב שלמה על כסא ה' למלך, הקב"ה לבושו הוד והדר ונתן לשלמה הוד מלכות שנאמר (דברי הימים א כט) ויתן עליו הוד מלכות, בכסאו של הקב"ה כתיב (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם ופני אריה ובשלמה כתיב (מלכים א ז) וכמעשה אופן המרכבה, בכסאו של הקב"ה אין דבר רע נוגע שנאמר (תהלים ה) לא יגורך רע, ובשלמה כתיב (מלכים א' ה') אין שטן ואין פגע רע, הקב"ה עשה ששה רקיעים ובשביעי יושב ובכסאו של שלמה כתיב (מלכים א' י) שש מעלות לכסא ויושב במעלה השביעית, הרי נתמלא דיסקוס של לבנה ומשם התחילו המלכים פוחתין והולכין (ג) ובן שלמה רחבעם ובן רחבעם אביה ובנו אסא, יהושפט, יהורם, אחזיהו, יואש, אמציהו, (דברי הימים א' עזיה, יותם, אחז, יחזקיה, מנשה, אמון, יאשיהו, יהויקים, כיון שבא צדקיהו דכתיב (ירמיה לט) ואת עיני צדקיהו עור, חסר אורה של לבנה, וכל אותן השנים אל"פ שהיו ישראל חוטאין היו האבות מתפללין עליהן ועושיין שלום בין ישראל למקום שנאמר (תהלים עב) ישאו הרים שלום לעם, ואין הרים אלא אבות שנאמר (מיכה ו) שמעו הרים את ריב ה', ועד מתי היו האבות מתפללין עליהן עד שאבד צדקיהו את עיניו וחרב בית המקדש שנאמר (תהלים עב) ורב שלום עד בלי ירח, עד ל' דור שהיה לישראל מן המלכות, מן אותה שעה ועד עתה מי עושה שלום לישראל ה' שנאמר (במדבר ו) ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום.

5 ר' צדוק הכהן מלובלין - פרי צדיק שמות פרשת משפטים
ואיתא מהאריז"ל: אד"ם ראשי תיבות אדם דוד משיח. . .

6 זוהר כרך א (בראשית) פרשת וישלח דף קסח עמוד א - עמוד ב

ר"ש אמר: הא אתמר דדוד מלכא עד לא הוה לא הוה ליה חיים כלל, בר דאדם קדמאה יהב ליה שבעין שנין מדיליה, וכך הוה קיומיה דדוד מלכא שבעין שנין הוה, וקיומא דאדם קדמאה אלף שנין חסר שבעין, אשתכחו בהני אלף שנין קדמאי אדם הראשון ודוד מלכא. פתח ואמר: (תהלים כ"א) "חיים שאל ממך נתת לו אורך ימים עולם ועד." "חיים שאל ממך", דא דוד מלכא, דהא כד ברא קודשא בריך הוא גנתא דעדן, אטיל ביה נשמתא דדוד מלכא, ואסתכל ביה וחמי דלית ליה חיים מדיליה כלום, וקיימא קמיה כל יומא. כיון דברא אדם הראשון אמר הא ודאי קיומיה, ומאדם קדמאה הוה שבעין שנין דאתקיים דוד מלכא בעלמא.

7 שמות פרק כ

(ז) זכור את יום השבת לקדשו: (ח) ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: (ט) ויום השביעי שבת ליקוק אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך: (י) כי ששת ימים עשה יקוק את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר במ וינח ביום השביעי על כן ברוך יקוק את יום השבת ויקדשהו:

8 ישעיהו פרק נח

(יג) אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יקוק מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר: (יד) אז תתענג על יקוק והרכבתך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יקוק דבר: ט

9 משנה ברורה סימן רנ

(ג) להכין בעצמו וכו' - דמצות כבוד שבת מוטל על כל אדם וכדכתיב וקראת לשבת עונג לקדוש ה' מכובד ומצוה בו יותר מבשלוחו וה"ה בכל המצות מצוה בו יותר מבשלוחו ועיין בבה"ל. כתבו הספרים יהרהר בתשובה ויפשפש במעשיו בכל ע"ש כי שבת מקרי כלה מלכתא וכאלו מקבל פני המלך ית"ש ואין נאה לקבלו כשהוא לבוש בבוויי הסחבות של חלאת העונות ויש לפנות קורי עכביש שקורין שפי"ן וועב"ש מהבית בע"ש [א"ר] וכ"ש שצריך לכבד הבית מהאבק והעפר מבעוד יום וזהו הכל בכלל כבוד שבת וידמה בדעתו כאלו יבוא אליו להתאכסן מלך ב"ו כמה מכבד הבית ומציע המטות וכ"ש שבת מלכתא [ח"א]:

10 בראשית פרק ב

(ד) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יקוק אלהים ארץ ושמים: (ה) וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יקוק אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: (ו) ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: (ז) וייצר יקוק אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: (ח) ויטע יקוק אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר: (ט) ויצמח יקוק אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: . . .